

blive standset, vil en Appel til Vælgerne følge.“ Jeg vil lade det staa ved sit Værd, hvorvidt Ministeren kan paastaa, at Rigsdagens Partier have bundet sig til at vedtage en ny Valgkredsordning. Men han siger dernæst, at hvis denne skulde blive standset, vil Appel til Vælgerne følge, og det er jo noget, som vi saa ofte have hørt fra Ministerbænken, vi have hørt saa mange Gange, at der blev slaaet i Bordet og sagt, at nu vilde Appellen til Vælgerne følge. Der er vist ikke mange, der bryde sig om disse Trusler. Men jeg vil henstille til dette Tings ærede Medlemmer, hvorvidt det er taktfuldt, at Ministeren i Slutningen af Oktober Maaned, da denne Artikel er skreven, længe før det høje Tings ærede Medlemmer kendte det nye Lovforslag — jeg kendte det i hvert Fald ikke, og største Delen af Tingets Medlemmer kendte det vist heller ikke —, altsaa længe før vi vidste, hvorledes det vilde blive, — kundgør, at hvis vi ikke gøre ham til Pas, vil Appellen til Vælgerne følge.

Naar Tonen er jo bleven lidt nedstemt nu. Saaledes lød det i Begyndelsen af November, men forleden Dag, i Forgaars, stod der i Regeringens Monitor en Udtalelse af dens Talerør her i Tinget, det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), at hvis denne Lov ikke blev vedtagen, var det ikke usandsynligt, at Tinget vilde blive opløst. Nu var altsaa Tonen nedstemt, det var ikke helt usandsynligt osv., tidligere blev der slaaet i Bordet. Men jeg kan godt forstaa, at Regeringen har nedstemt Tonen, thi der er sket noget i Mellemtiden, som vel ogsaa gør det nødvendigt at nedstemme den. Den sidste Uges Begivenheder have været Skyld deri. Jeg hentyder her naturligvis til Borgmestervalget i København. Disse Begivenheder have nemlig vist, at dette Ministerium i Virkeligheden ikke har noget som helst at sige. Det er ikke det, der bestemmer, naar den næste Appel til Vælgerne skal komme. Røsten er ganske vist Ministeriets, men de handlende Hænder, Magten og Villien ligge hos et helt andet Parti her i Salen. Jeg vil til lade mig at henstille til det ærede Ministerium ikke at komme med de Trusler mere, thi der er ingen, som bryder sig om dem. Vi vide her, at naar Tinget skal opløses, kommer Ordren dertil fra Socialdemokratiet.

Det her foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at indføre en retfærdigere Valgkredsordning, og Retfærdigheden skulde opnaas ved, at der dannedes saa

vidt muligt lige store Kredse, samtidig med, at Antallet af Folketingsmedlemmer ikke skulde forøges for meget, helst slet ikke. Jeg ved nok, at den højtærede Indenrigsminister ikke er nogen Tilhænger af at faa saa faa Medlemmer her i Tinget. Thi i en anden Artikel i det nævnte Tidsskrift skriver han, at dette, at Folketingets Medlemsantal ikke maa forøges, har sat sig fast med de fikse Ideers Magt. Han beskylder altsaa en stor Del af dette Tings Medlemmer og største Delen af Befolkningen for at have en fiks Idé. Men det er aldeles ikke en fiks Idé; thi det bunder i praktiske Hensyn og, om jeg saa maa sige, i, at man har set, at Folketingets Anseelse og Værdighed og Forhandlingernes Lødhed og Værdi absolut ikke ere tiltagne derved, at Medlemsantallet tidligere er forøget. Tværtimod, har man maa ske Lov til at sige. Derfor er der hos den største Del af Befolkningen en stor Frygt for at faa flere Medlemmer. Skulle vi have flere, saa lad os i det mindste indskrænke Forøgelsen saa meget som muligt.

Jeg indrømmer, at saafremt vi skulle have en retfærdig Ordning, maa vi have en ny Valgkredsløv, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at Retfærdigheden ikke ganske er sket Fyldest i det foreliggende Lovforslag. Ærede andre Medlemmer ere komne med forskellige Indvendinger, som jeg vilde have gjort, derfor skal jeg indskrænke mine til det mindst mulige. Jeg vil da først sige, at København er bleven forfordelt, og at de agrariske Interesser have faaet for meget. Min private Mening er, at jeg helst vil gaa med til en Grundlovsændring med Indførelse af Forholdstalsvalg, men da jeg indrømmer, at den Vej vel ikke er meget farbar — det vil vel vare adskillige Aar, inden man naar dertil —, mener jeg ogsaa, at det er retfærdigt, at vi faa en midlertidig Valgkredsordning, vel at mærke en retfærdig Valgkredsordning, samtidig med at vi faa Garanti for, at den bliver midlertidig.

Med Hensyn til de enkelte Bemærkninger, jeg har at gøre, skal jeg først holde mig til Lejre-Kredsen. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har udtalt sig noget om Lejre-Kredsen, særlig om de historiske Hensyn. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der staar i Betænkningen om denne Kreds, at den er foreslaaet bevaret i den Skikkelse, den nu har; skal dette ikke ske, maa Kredsen nemlig helt nedlægges og Vælgerne over-